

Een Kerk?

Voorjaar, 20 jaar geleden. Een jonge vriendengroep heeft zin in de zomer. De abonnementen voor het pretpark en het zwembad om de hoek aangekocht. De fietsen nagekeken en de verliefdheden klaar voor de start.

De vrienden zijn enorm verschillend, maar delen de zin om naar buiten te gaan. Met de fiets op pad en dan maar zien waar ze uitkomen. Ze delen de tienergroep van de kerk. Hun uiteenlopende zoektocht naar de zin van het leven hoeft niet besproken, maar waarderen ze van elkaar.

Maar dan:

Een sirene, het ziekenhuis, maar het hoeft al niet meer. Eén is er niet meer. Ze hijsen zich in het zwart en hun hart breekt bij het *'och jongen toch'* van zijn mama.

Zo ziek dat het niet meer gaat, en nog één is er niet meer. Ze hijsen zich in het wit, en ze staan weer aan een graf.

Uithuilen bij mama, die niet genoeg schouders heeft. Tante op bezoek. Zij verloor haar beide kinderen, moet zij hier juist bij zijn? *'Ja, zo gaat dat'*, zegt ze. Ze nam al tijden geleden afscheid van God. Dit schepje kan er best bovenop.

En toen werd het stil. De vrienden fietsten, kampeerden en zwommen heel de zomer en iedereen moest mee. Maar hoe vinden tieners troostende woorden? Een muzikant vond ze voor hen in een Bijbeltekst. En telkens ze niet meer wisten wat te doen, zette iemand de muziek op en zei: *'mooi hè'*.

>>

Die zomer is al lang voorbij. Ik weet niet eens waar alle vrienden van toen naar toe zijn uitgewaaierd, maar in die zomer zijn we Kerk geweest voor elkaar.

Kan een Kerk niet dit zijn:

Met elkaar op pad blijven, ook al val je om van verdriet of boosheid **of van vragen zonder antwoorden.**

Elkaar aanstoten bij Gods woorden en zeggen: *'Mooi hè, zullen we er samen naar luisteren?'*.

Als er iemand valt, zeggen: **'Kom** maar mee, wij dragen je wel'.

Als er een huis instort, zeggen: **'Kom**, we bouwen **het** samen weer op.'

Dit is wat ik **wil** in mijn leven, met vallen en opstaan, dit zeggen en uitleven.

En ik wil bij mensen horen die dit ook willen.

En mag ik dat dan Kerk noemen?

Naomi

Rust

(Tekst: Ton van Keeken)

Ben je bang,
Sta je alleen,
Zie je de dag voor een nacht aan?
Kom dan bij mij, Ik geef je rust in je hart.

Ben je moe,
Teleurgesteld,
Opgebrand misschien, verbitterd?
Kom dan bij mij, Ik geef je rust in je hart.

Ben je rijk,
Toch niet gelukkig,
Geeft het geld je geen kick meer?
Kom dan bij mij, Ik geef je rust in je hart.

Kom tot mij,

Iedereen die vermoeid en belast is,
Ik geef je rust.
Neem mijn juk op je
en leer van mij.
Ik ben zachtmoedig en nederig van hart
En je vindt rust voor je ziel.
Want mijn juk is zacht, mijn last is licht

Ben je jong,
Maar zonder toekomst,
Leid je een zinloos saai bestaan?
Kom dan bij mij, Ik geef je rust in je hart.

Ben je oud
Misschien ziek,
Heb je geen doel meer om voor te leven?
Kom dan bij mij, Ik geef je rust in je hart.

Gaat het goed,
Ben je gelukkig
Wil je het altijd zo mooi houden?
Kom dan bij mij, Ik geef je rust in je hart.

Kom tot mij,
Iedereen die vermoeid en belast is,
Ik geef je rust.
Neem mijn juk op je
en leer van mij.
Ik ben zachtmoedig en nederig van hart
En je vindt rust voor je ziel.
Want mijn juk is zacht, mijn last is licht